

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 21.1.2016 г.
COM(2016) 17 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

**Споразумение между Европейския съюз и Нова Зеландия за сътрудничество и
административна взаимопомощ в митническата област**

КЪМ

Предложението за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за сключване на Споразумението между Европейския съюз и Нова Зеландия за
сътрудничество и административна взаимопомощ в митническата област**

ПРИЛОЖЕНИЕ

Споразумение между Европейския съюз и Нова Зеландия за сътрудничество и административна взаимопомощ в митническата област

към

Предложението за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за сключване на Споразумението между Европейския съюз и Нова Зеландия за сътрудничество и административна взаимопомощ в митническата област

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ (наричан по-нататък „Съюзът“) и НОВА ЗЕЛАНДИЯ (наричани по-долу „договарящите се страни“),

ОТЧИТАЙКИ значението на търговските връзки между Нова Зеландия и Съюза и водени от желанието да допринесат за хармоничното развитие на тези връзки в полза и на двете договарящи се страни;

ПРИЗНАВАЙКИ, че за постигането на тази цел е необходим ангажимент за развитие на митническото сътрудничество;

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД развитието на митническото сътрудничество между договарящите се страни във връзка с митническите процедури;

ОТЧИТАЙКИ, че действията, които са в нарушение на митническото законодателство, накърняват икономическите, данъчните и търговски интереси на двете договарящи се страни, и признавайки значението на точното определяне на митата и други данъци;

УБЕДЕНИ, че мерки срещу подобни действия могат да се предприемат по-ефективно чрез сътрудничество между митническите власти;

ПРИЗНАВАЙКИ значителната роля на митническите органи и важността на митническите процедури за насърчаване на улесняването на търговията и защитата на гражданите;

КАТО ИМАТ ЗА ЦЕЛ да осигурят рамка за засилване на сътрудничеството си с оглед на по-нататъшното опростяване и хармонизиране на митническите процедури и насърчаването на съвместните действия в контекста на съответните международни инициативи, в това число и улесняването на търговията и подобряването на сигурността на веригата на доставки;

ПРИЗНАВАЙКИ значението на Споразумението за улесняване на търговията, договорено под егидата на СТО, и подчертавайки значението на неговото приемане и ефективно прилагане;

КАТО СЕ ОПИРАТ на основните елементи на Рамката от стандарти за сигурност и улесняване на глобалната търговия (SAFE) на Световната митническа организация (наричана по-долу „Рамка от стандарти SAFE“) на Световната митническа организация (наричана по-нататък „СМО“);

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД високото ниво на ангажираност на двете договарящи се страни към митническите дейности и сътрудничеството в борбата срещу нарушаването на правата върху интелектуалната собственост;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД задълженията, произтичащи от международните конвенции, вече приети от или прилагани спрямо договарящите се страни, както и на свързаните с митниците действия, предприети от Световната търговска организация (наричана по-долу „СТО“); и

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД съответните инструменти на СМО, по-специално препоръката от 5 декември 1953 г. относно административната взаимопомощ;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член I Определения

1. За целите на настоящото споразумение:

- а) „митническо законодателство“ означава всички законови и подзаконови нормативни актове на Съюза или Нова Зеландия, които уреждат вноса, износа и транзита на стоки и тяхното поставяне под всякакъв друг митнически режим или процедура, включително мерки по налагане на забрани, ограничения и контрол, и които се управляват или прилагат или за чието изпълнение се налагат принудителни мерки от митническите органи на договарящите се страни в съответните им територии;
- б) „законовите и подзаконовите нормативни актове на договарящата се страна“, „законовите и подзаконовите нормативни актове на посочената договаряща се страна“ и „законовите и подзаконовите нормативни актове на всяка от договарящите се страни“ означават законовите и подзаконовите нормативни актове, приложими в Съюза при тези обстоятелства, или законовите и

подзаконовите нормативни актове, приложими в Нова Зеландия, според контекста;

- в) „митнически орган“ означава, в Съюза, компетентните служби на Комисията на Европейския съюз (наричана по-нататък „Комисията“), отговарящи за митническите въпроси, както и митническите органи на държавите членки на Съюза, а в Нова Зеландия — митническата служба на Нова Зеландия;
- г) „запитващ орган“ означава компетентен административен орган, определен от някоя от договарящите се страни за целта, който отправя искане за помощ на основание на настоящото споразумение;
- д) „запитан“ означава компетентен административен орган, определен от някоя от договарящите се страни за целта, който получава искане за помощ на основание на настоящото споразумение;
- е) „лице“ означава всяко физическо лице, всяко юридическо лице или всяко друго образувание без юридическа правосубектност, създадено или организирано съгласно законовите и подзаконовите нормативни актове на всяка от договарящите се страни, извършващо внос, износ или транзит на стоки;
- ж) „информация“ означава данни, включително лични данни, документи, доклади и други съобщения, независимо от формата, включително електронни копия на такива;
- з) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице, чиято самоличност е или може да бъде установена; и
- и) „действие в нарушение на митническото законодателство“ означава всяко нарушение или опит за нарушение на митническото законодателство;

Член 2

Териториално приложение

1. Настоящото споразумение се прилага, от една страна, към митническата територия на Съюза (както е описано в член 3 от Регламент № 2913/92 за създаване на Митнически кодекс на Общността) и, от друга страна, на територията на Нова Зеландия (с изключение на Токелау), на която е в сила нейното митническо законодателство.

Член 3

Прилагане

1. Настоящото споразумение се прилага в съответствие със законовите и подзаконовите нормативни актове на всяка договаряща се страна, включително в областта на защитата на данните, и в рамките на наличните ресурси на съответните им митнически органи.

2. Митническите органи на Съюза и на Нова Зеландия вземат решение относно всички практически мерки и договорености, които са необходими за прилагането на настоящото споразумение.

Член 4

Връзка с други международни споразумения

1. Разпоредбите на настоящото споразумение не засягат правата и задълженията на никоя договаряща се страна, поети от нея по всякакви други международни споразумения.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 разпоредбите на настоящото споразумение имат предимство пред разпоредбите на което и да е двустранно споразумение за митническо сътрудничество и административна взаимопомощ, което е било или може да бъде сключено между отделните държави — членки на Съюза, и Нова Зеландия, когато разпоредбите на упоменатите двустранни споразумения са несъвместими с тези на настоящото споразумение.

3. Разпоредбите на настоящото споразумение не засягат разпоредбите на Съюза, уреждащи предаването между компетентните служби на Комисията и митническите органи на държавите — членки на Съюза, на всякаква информация, получена съгласно настоящото споразумение, която може да е от интерес за Съюза.

ДЯЛ II

МИТНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 5

Обхват на сътрудничеството

1. Съгласно настоящото споразумение сътрудничеството обхваща всички въпроси във връзка с прилагането на митническото законодателство.

2. За целите на улесняването на законната търговия и движението на стоки, подобряването на спазването на изискванията от страна на търговците, защитата на гражданите и правоприлагането по отношение на правата върху интелектуалната собственост, митническите органи на Съюза и Нова Зеландия си сътрудничат, за да:

- а) защитават и улесняват законната търговия посредством ефективно правоприлагане по отношение на законодателните изисквания и привеждане в съответствие с тях;
- б) гарантират сигурността на веригата на доставки, за да се улесни безопасното движение на стоки между Съюза и Нова Зеландия;
- в) максимизират приноса си към работата на СМО, СТО и други съответни международни организации за подобряване на митническите техники и

за разрешаване на проблеми по митническите процедури, митническото правоприлагане и улесняването на търговията; отстраняват ненужната тежест за икономическите оператори; предвиждат улеснения за операторите с високи равнища на спазване на изискванията; осигуряват предпазни мерки срещу измамите и незаконните или увреждащи дейности;

- г) прилагат международните инструменти и стандарти, приложими в областта на митниците и търговията, които съответните страни са приели, включително и съществените елементи на Международната конвенция за опростяване и хармонизиране на митническите процедури (преразгледана), както и Международната конвенция по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките;
- д) прилагат Споразумението на СТО за улесняване на търговията от момента на влизането му в сила;
- е) си сътрудничат при проучването, разработването, изпитването и оценката на нови митнически процедури, както и при обучението и размяната на служители и предоставянето на помощ;
- ж) обменят информация относно митническото законодателство, неговото прилагане и митническите процедури, по-специално в областта на опростяването и модернизирането на митническите процедури; и
- з) разработват съвместни инициативи, свързани с процедурите по внос и износ и другите митнически процедури, както и такива, целящи да предложат ефективно обслужване на деловите среди.

Член 6

Сигурност на веригата за доставки и управление на риска

1. Договарящите се страни работят заедно по свързаните с митниците аспекти на осигуряването и улесняването на международната търговска верига на доставки в съответствие с Рамката от стандарти SAFE. По-специално, те си сътрудничат чрез:

- а) засилване на свързаните с митниците аспекти на осигуряване на логистичната верига на международната търговия и същевременно улесняване на законната търговия;
- б) установяване, доколкото е възможно, на минимални стандарти за техниките за управление на риска и свързаните с тях изисквания и програми;
- в) където е уместно, установяване на взаимно признаване на техниките за управление на риска, стандартите за риск, проверките на сигурността, сигурността на веригата на доставка и програмите за търговско партньорство, включително равностойните мерки за улесняване на търговията;
- г) обмен на информация за сигурността на веригата на доставка и управлението на риска;
- д) създаване на звена за контакт за обмен на информация за сигурността на веригата на доставка и управлението на риска;
- е) въвеждане, където е уместно, на интерфейс за обмен на информация, включително за данните преди пристигането или преди заминаването;

- ж) сътрудничество в международни форуми, където въпросите за сигурността на веригата на доставка и управлението на риска могат да бъдат повдигнати и дискутирани по подходящ начин.

ДЯЛ III

АДМИНИСТРАТИВНА ВЗАИМОПОМОЩ

Член 7

Обхват на помощта

1. Митническите органи на Съюза и Нова Зеландия си сътрудничат при предотвратяването, установяването, разследването на нарушенията на митническото законодателство и борбата срещу тях.
2. Помощта по силата на настоящото споразумение не следва да засяга правата и задълженията на която и да е договаряща се страна за взаимопомощ по наказателноправни въпроси съгласно международните споразумения или законовите и подзаконовите нормативни актове на всяка договаряща се страна. Тя също така не се отнася до информацията, получена при упражняване на правомощия по искане на съдебен орган.
3. Настоящото споразумение не обхваща помощта при събиране на мита, данъци или глоби.

Член 8

Помощ по искане

1. По искане на запитващия орган запитаният орган му предоставя цялата относима информация, която може да му даде възможност да гарантира правилното прилагане на митническото законодателство, включително информация във връзка с разкрита или планирана дейност, която представлява или може да представлява действие в нарушение на митническото законодателство.
2. По искане на запитващия орган запитаният орган го уведомява:
 - а) дали изнесените от една от договарящите се страни стоки са надлежно внесени в другата, като посочва при необходимост приложения към стоките митнически режим; и
 - б) дали внесените от една от договарящите се страни стоки са надлежно изнесени от другата, като посочва при необходимост приложения към стоките митнически режим.
3. По искане на запитващия орган запитаният орган, в рамките на действащите закони и подзаконови нормативни актове, приложими за него, предприема необходимите стъпки за осигуряване на специално наблюдение на:

- а) лицата, за които има основателни съмнения, че участват или са участвали в действия в нарушение на митническото законодателство;
- б) местата, където са складирани или сглобявани стоки или могат да бъдат складирани или сглобявани стоки, за които има основателни съмнения, че са предназначени за употреба при действия в нарушение на митническото законодателство;
- в) стоки, които са или могат да бъдат превозени по такъв начин, че са налице основателни съмнения, че са предназначени за използване в операции в нарушение на митническото законодателство; и
- г) транспортни средства, които са използвани или могат да бъдат използвани по такъв начин, че са налице основателни съмнения, че са предназначени за използване в операции в нарушение на митническото законодателство.

Член 9

Помощ без отправено искане

Договарящите се страни си оказват взаимопомощ по своя собствена инициатива и в съответствие със законовите и подзаконовите нормативни актове на всяка договаряща се страна, ако считат, че това е необходимо за правилното прилагане на митническото законодателство, и по-специално чрез предоставяне на получената информация относно:

- а) дейности, които са или изглежда, че са действия в нарушение на митническото законодателство, и които могат да бъдат от интерес за другата договаряща се страна;
- б) нови средства или методи, прилагани при извършване на действия в нарушение на митническото законодателство;
- в) стоки, за които се знае, че са обект на действия в нарушение на митническото законодателство,
- г) лица, за които има основателни съмнения, че участват или са участвали в действия в нарушение на митническото законодателство; и
- д) транспортни средства, по отношение на които са налице основателни съмнения, че са били използвани, са използвани или могат да бъдат използвани в действия в нарушение на митническото законодателство.

Член 10

Предоставяне, уведомяване

1. По искане на запитващия орган запитаният орган предприема всички необходими мерки, в съответствие с приложимите към него закони и подзаконови нормативни разпоредби, с оглед:

- а) предоставяне на всякакви документи; или
- б) уведомяване за всички решения, произтичащи от запитващия орган и попадащи в обхвата на настоящото споразумение, на адресат, който пребивава или е установен в рамките на юрисдикцията на запитания орган.

2. Исканията за предоставяне на документи или за уведомяване за решения се отправят в писмен вид на официален език на запитания орган или на език, приемлив за този орган.

Член 11

Форма и съдържание на исканията за помощ

1. Исканията съгласно настоящото споразумение се отправят в писмена форма. Те са придружени от документите, необходими за постигане на съответствие с искането. Когато е необходимо поради спешност на ситуацията, може да се приеме и устно искане, но то трябва незабавно да бъде потвърдено в писмена форма.

2. Исканията съгласно параграф 1 включват следната информация:

- а) запитващият орган;
- б) исканата мярка;
- в) предмета и мотива за искането;
- г) съответните законови и подзаконови нормативни актове;
- д) колкото е възможно по-точни и изчерпателни сведения за стоките или лицата, които са обект на разследване; и
- е) обобщение на относимите факти за вече извършените проучвания.

3. Исканията се отправят на официален език на запитания орган или на език, приемлив за този орган. Това изискване не се прилага за никой от документите, които придружават искането по параграф 1.

4. Ако искането не отговаря на горепосочените формални изисквания, може да се поиска коригиране или допълване на искането; междувременно могат да се предприемат предохранителни мерки.

Член 12

Изпълнение на исканията

1. С цел съобразяване с искането за помощ запитаният орган пристъпва към действие незабавно в рамките на своята компетентност и налични ресурси така, както би действал от свое име или по искане на други органи на същата договаряща се страна, като предоставя вече притежаваната информация, като провежда подходящи разследвания или като организира тяхното провеждане. Настоящият параграф се прилага и към всеки друг орган, към който, в съответствие с настоящото споразумение, е било адресирано искането от страна на запитания орган, когато последният не може да действа самостоятелно.

2. Исканията за помощ се изпълняват съобразно законовите и подзаконовите нормативни актове на договарящата се страна, получаваща искането.

3. Надлежно упълномощени официални представители на някоя от договарящите се страни могат, със съгласието на другата договаряща се страна и при поставените от нея условия, да присъстват, за да получат, в помещенията на запитания орган или на друг съответен орган съгласно параграф 1, информация във връзка с дейностите, които са

или може да представляват действия в нарушение на митническото законодателство, от която запитващият орган се нуждае за целта по настоящото споразумение.

4. Със съгласието на дадена договаряща се страна и при спазване на условията, поставени от същата, надлежно упълномощените официални лица на другата договаряща се страна могат да присъстват по време на разследванията, провеждани на територията на дадената договаряща се страна.

Член 13

Форма, в която следва да се съобщава информацията

1. Запитаният орган съобщава в писмен вид на запитващия орган резултатите от разследванията, извършени след искане, отправено по настоящото споразумение, заедно с относимите документи, заверени копия на документи или други елементи.

2. Информацията, съобщена съгласно параграф 1 може да бъде в компютризирана форма.

3. Оригиналните дела и документи се предават само по искане в случаите, когато заверените копия биха били недостатъчни. Тези оригинали се връщат при първа възможност на запитания орган.

Член 14

Изключения от задължението за предоставяне на помощ

1. Всякаква форма на помощ в обхвата на настоящото споразумение може да бъде отказана или може да бъде предоставена при изпълнението на определени условия или изисквания, когато договаряща се страна счита, че помощта съгласно настоящото споразумение:

- а) вероятно би накърнила суверенитета на Нова Зеландия или на държава — членка на Съюза, от която е поискано да окаже помощ в изпълнение на настоящото споразумение;
- б) вероятно би накърнила обществения ред, сигурността или други интереси от съществено значение;
- в) е в нарушение на търговска тайна или би накърнила законни търговски интереси; или
- г) е несъвместима с приложимите законови и подзаконови нормативни актове, включително, но не само, актовете за защита на неприкосновеността на личния живот или на финансови интереси и сметки на физически лица.

2. Оказването на помощ може да бъде отложено от запитания орган на основание на това, че тя би попречила на провеждано разследване, наказателно преследване или съдебно производство. В такъв случай запитаният орган се консултира със запитващия орган, за да определи дали може да бъде предоставена помощ при такива условия, каквито запитаният орган може да изиска.

3. Когато запитващият орган търси помощ, която самият той не би могъл да предостави, ако това бъде поискано от него, в своето искане той обръща внимание върху този факт. Тогава запитаният орган решава как да отговори на такова искане.

4. За случаите по параграфи 1 и 2 решението на запитания орган и мотивите за него се съобщават на запитващия орган без ненужно забавяне.

Член 15

Вещи лица и свидетели

Длъжностно лице от запитания орган може да бъде упълномощено да се яви, в рамките на ограниченията съгласно пълномощното, като вещо лице или свидетел пред орган в другата договаряща се страна по въпросите в приложното поле на настоящото споразумение и да представи предмети, документи или поверителни или заверени копия от тях според необходимостта за постигане на тази цел. Искането за явяване трябва изрично да посочва пред кой орган ще трябва да се яви длъжностното лице, по какви въпроси и в какво качество ще бъде разпитвано.

Член 16

Разходи, свързани с помощта

1. Договарящите се страни се отказват от всякакви претенции помежду си за възстановяване на извършените разходи съгласно настоящото споразумение, с изключение, по целесъобразност, на разходите, платими във връзка с явяването на вещите лица и свидетелите съгласно член 15, както и на разходите, платими на устните и писмени преводачи, които не са служители на публична служба.

ДЯЛ IV

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 17

Поверителност и защита на информацията

1. Всяка предоставена по настоящото споразумение информация, независимо от формата, има поверителен или служебен характер, в зависимост от приложимите правила във всяка от договарящите се страни.

2. Нито една от договарящите се страни не може да използва или да разкрива информация, получена в изпълнение на настоящото споразумение, освен за целите на настоящото споразумение, или с предварителното писмено съгласие на предоставящата договаряща се страна и в съответствие с такива условия и ограничения, които предоставящата договаряща се страна може да изиска. Независимо от това, ако по силата на законовите и подзаконовите нормативни актове на дадена договаряща се страна от нея се изисква да разкрие информация, получена съгласно настоящото споразумение, тя уведомява за всяко такова разкриване предоставящата договаряща се страна, по възможност преди това разкриване.

3. При спазване на всички изисквания по отношение на договаряща се страна по силата на законовите и подзаконовите нормативни актове на тази договаряща се страна, или изрични условия, ограничения или инструкции за боравене, изискващи по-голяма защита, цялата информация, предоставена съгласно настоящото споразумение, се ползва със същото или по-високо равнище на сигурност и защита на неприкосновеността на личния живот, както е указано от класификацията за сигурност или всякакви други условия за боравене, приложени към информацията от запитания орган.

4. Лични данни се обменят единствено когато договарящата се страна, която може да ги получи, се задължи да им осигури защита, считана за достатъчна от договарящата се страна, която може да предостави такива лични данни.

5. Всяка договаряща се страна ограничава достъпа до информация, получена по силата на настоящото споразумение, до онези лица, които е необходимо да са запознати с нейното съдържание.

6. Всяка договаряща се страна ограничава, задържа и предава информация, получена по силата на настоящото споразумение, като използва одобрени механизми за сигурност, като например пароли, криптиране или други разумни гаранции в съответствие с класификацията за сигурност, отнасяща се за конкретната информация.

7. Всяка договаряща се страна уведомява другата за всеки случай на неволен или неразрешен достъп, използване, разкриване, изменение или унищожаване на информацията, получена по настоящото споразумение, и предоставя пълна информация за неволния или неразрешен достъп, използването, разкриването, изменението или унищожаването на информацията.

8. Когато информацията, получена съгласно настоящото споразумение, е била неволно разкрита или изменена, всяка договаряща се страна прави всичко разумно осъществимо за възстановяване или, ако възстановяването не е възможно, за гарантиране на унищожаването на изменената или разкрита информация.

9. Всяка от договарящите се страни може да поиска осигуряване на допълнителна защита за изключително чувствителната информация.

10. Информацията не може да бъде обработвана и съхранявана по-дълго от необходимото за целите на прилагането на настоящото споразумение, както и в съответствие с изискванията на всяка от договарящите се страни относно неприкосновеността на личния живот и поддържането на публичните регистри. Всяка договаряща се страна гарантира правилното унищожаване на информация, която е била получена по силата на настоящото споразумение, както е предвидено в законовите и подзаконовите нормативни актове на тази договаряща се страна.

11. Съдържанието на настоящото споразумение по никакъв начин не може да попречи на използването на информацията или документите, получени по силата на настоящото споразумение, като доказателства в съдебни производства или впоследствие при наказателни производства пред съдилищата във връзка с действия в нарушение на митническото законодателство. Поради това страните могат да използват като доказателство в своите протоколи, доклади и свидетелски показания, както и в хода на съдебни производства или впоследствие при наказателни производства, получената информация и използваните документи в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение. Компетентният орган, който е предоставил тази информация или е дал достъп до тези документи, се уведомява за това използване.

ДЯЛ V ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18 **Заглавия**

Заглавията на дяловете и членовете на настоящото споразумение са добавени само за улеснение при позоваване и не засягат тълкуването на настоящото споразумение.

Член 19 **Консултации**

Всички въпроси или спорове, свързани с тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, се уреждат чрез консултации между договарящите се страни, водещи, когато е уместно, до решение на Съвместния комитет за митническо сътрудничество.

Член 20 **Съвместен комитет за митническо сътрудничество**

1. Създава се Съвместен комитет за митническо сътрудничество (наричан по-долу „СКМС“), който се състои от представители на митническите и други компетентни органи на договарящите се страни. Комитетът се свиква на място, дата и при дневен ред, определени по взаимно съгласие.

2. СКМС следи за правилното функциониране и изпълнение на настоящото споразумение и разглежда всички въпроси и спорове, произтичащи от неговото прилагане. При това СКМС, наред с другото:

- a) предприема необходимите мерки за митническо сътрудничество и взаимопомощ в съответствие с целите на настоящото споразумение, по-специално чрез:
 - определяне на всички изменения на законови и подзаконови нормативни актове, необходими за изпълнението на настоящото споразумение;

- определяне и въвеждане на мерки за подобряване на механизмите за информационен обмен;
 - определяне и въвеждане на най-добри практики, включително най-добри практики за хармонизиране на изискванията за предварителната електронна информация за товари с международните стандарти за входящи, изходящи и транзитно преминаващи пратки;
 - определяне и въвеждане на стандарти за анализ на риска за информацията, изисквана за идентифициране на високорискови пратки, внасяни в Нова Зеландия и Съюза, превозвани или преминаващи транзитно през тях;
 - определяне и въвеждане на мерки за хармонизиране на стандартите за оценка на риска;
 - определяне на минималните стандарти за контрол и методите, чрез които тези стандарти могат да бъдат изпълнени;
 - подобряване и създаване на стандарти за програми за търговско партньорство, предназначени да подобрят сигурността на веригата на доставка и да улеснят осъществяването на законна търговия; и
 - определяне и предприемане на конкретни стъпки за установяване на взаимно признаване на техниките за управление на риска, стандартите относно риска, проверките на сигурността и програмите за търговско партньорство, включително равностойните мерки за улесняване на търговията.
- б) действа като компетентен орган, който се занимава с всички въпроси, възникнали във връзка с прилагането на дял III от настоящото споразумение;
- в) е оправомощен да приема решения за прилагане на настоящото споразумение, включително относно предаването на данни и взаимно договорените ползи от взаимно признаване на техниките за управление на риска, стандартите относно риска, проверките на сигурността и програмите за търговско партньорство, както и други мерки за улесняване на търговията;
- в) обменя становища по всички въпроси от взаимен интерес във връзка с митническото сътрудничество, включително бъдещите мерки и ресурси за тях; и
- г) приема своя вътрешен правилник.

3. СКМС създава подходящи работни механизми, включително работни групи, за да подпомага работата си по изпълнение на настоящото споразумение.

Член 21

Влизане в сила и срок

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която договарящите се страни се уведомяват взаимно за приключването на процедурите, необходими за тази цел, чрез разменени помежду им дипломатически ноти.

2. Настоящото споразумение може да бъде изменяно при взаимно съгласие на договарящите се страни чрез разменени между тях дипломатически ноти. Измененията влизат в сила при условията, посочени в параграф 1, освен ако между договарящите се страни е договорено друго.

3. Всяка договаряща се страна може да прекрати настоящото споразумение чрез уведомяване на другата в писмен вид. Прекратяването поражда действие три месеца след датата на нотификацията до другата договаряща се страна. Исканията за помощ, получени преди прекратяването на споразумението, се изпълняват в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 22

Еднаква сила на текстовете

Настоящото споразумение е съставено в два екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на разминаване между текстовете на настоящото споразумение страните отнасят въпроса до СКМС.